

nestykker; vi har bedt finansministeren om at lave regnestykker: Hvad ville en pensionist have, hvad ville en arbejdsløs have, og hvad ville en sygedagpengemodtager have, hvis der ikke var et satspuljefradrag? Og dér var svaret så, at de personer ville have haft 2.000-3.000 kr. mere, og det er da ikke bare et regnestykke, man kan vrænge lidt af; det er finansministerens eget regnestykke.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 142: Forslag til lov om ændring af lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. (Rabat på abonnementskort).

Af undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg.).

(Fremsat 16/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jeppe Kofod (S):

Indledningsvis vil jeg godt slå fast, at Socialdemokratiet selvfølgelig støtter lovforslag nr.

L 142 om ændring af befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Lovændringen betyder, at de studerende ved videregående uddannelser i fremtiden ikke kun kan opnå befodringsrabat ved køb af måneds-kort, men fremover også kan få rabat ved køb af abonnementskort for valgfrie perioder. Det smidiggør en i øvrigt god ordning, som trådte i kraft i 1997, og reducerer desuden udgifterne til befodrning for de studerende, der bor langt fra uddannelsesstedet.

Rabatordningen bliver dermed ændret fra at være lidt bureaukratisk til at være mere fleksibel såvel for de studerende som for trafiksekskaberne. I dag er det sådan, at de studerende hver måned skal forny abonnementskortet for at opnå støtte, og det er efter min opfattelse i sandhed en alt for bureaukratisk ordning.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er de administrative konsekvenser for borgerne en lettelse, og det støtter vi selvfølgelig.

Og selv om det ikke fremgår af bemærkningerne, har forslaget jo også positive miljømæssige konsekvenser, da ressourcer til månedlig fornyelse af kort som eksempelvis papir fremover bliver mindre.

Større fleksibilitet i rabatordningen for de studerende, mindre bureaukrati og et bedre miljø er konsekvensen af lovforslag nr. L 142.

Med de få bemærkninger vil jeg sige, at Socialdemokratiet selvfølgelig giver sin fulde tilslutning til dette.

Karen Rønde (V):

Lovforslag nr. L 142 er en ændring af lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, en lov, der blev vedtaget i 1996, og en lov, som Venstre ikke kunne støtte.

Det var ikke, fordi vi ikke fandt formålet støtteværdigt. I Venstre er vi nemlig enige i, at der er en gruppe studerende, der bor langt fra uddannelsesstedet, og som derfor har et økonomisk transportproblem, og det ville vi og vil vi i Venstre gerne være med til at løse.

Også af hensyn til livet i de mindre bysamfund er der perspektiv i en ordning, hvor studerende kan fradrage deres transportomkostninger på linje med lønmodtagere. Der er altså et videre perspektiv i en fradragsordning end blot det at støtte noget transport, og allerede i forbindelse med SU-forliget i 1995 forsøgte Venstre blandt andet at fremme et sådant forslag.

Men vi mener, at loven om befodringsrabat er problematisk, for i visse situationer vil der være tale om en form for dobbelt subsidiering i den forstand, at hvis man som ung studerende for eksempel er bosiddende i Midtjylland, går på universitetet i Århus og har erhvervsarbejde i Århus, er der mulighed for både at få transportfradrag som lønmodtager og at rejse billigere, fordi man som studerende får en billigere transport. Og læser man i Horsens og bor i